

Izhaja vsako sredo. Naročnina: letno 30 Din, polletno 15 Din, za inozemstvo letno 50 Din. Inserati po tarifi. Pismenim vprašanjem naj se priloži znamka za odgovor. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo.

Rokopisi se ne vračajo. Plača in toži se v Ljubljani. Uredništvo in uprava je v Ljubljani v Kolodvorski ul. št. 7. Telefon Inter. št. 32-59. Račun pri poštni hranilnici št. 14.194.

Kam z mladino?

Ni novo to vprašanje, ki smo ga postavili zgoraj, in kolikor bolj nas vse mori in tišči splošna gospodarska kriza, toliko težji je odgovor, zlasti glede šolane mladine.

Te dni smo brali v dnevnikih poročilo, koliko dijakov in dijakinj bo delalo »malo« in »veliko« maturo. Na stotine in na tisoče jih je na vseh srednjih šolah v državi. In vsa ta mladina stoji pred težko odločitvijo: Kam pa po srečno prestanem izpitu? Ali se bo našel za toliko ljudi kje vsaj skromen kos kruha? In če pojdejo fantje in dekleta še na visoke šole — ali bo potem lažje dobiti kje kakšno zaposlitev?

Te skrbi delajo tudi kmetским staršem hude preglavice, kajti v šolah sedi večina kmetških otrok, za katerih šolanje so starši šteli lepe denarje, upajoč, da čaka njihove otroke po šoli lepša bodočnost in prijetnejše življenje kakor ga imajo sami. Nekdaj je bilo to upanje tudi več ali manj opravičeno, ker je bilo za šolance povsod dovolj dela in jela, tako da se je med ljudmi ukoreninilo prepričanje, da mora šolavec dobiti primerno službo. Dandanes pa je položaj popolnoma drugačen, ker javnih in zasebnih služb niti zdaleka ni toliko, da bi bilo mogoče vse šolance primerno preskrbeti. Danes

se vedno huje uveljavlja stara resnica, da ima šolavec pač pravico prositi za to ali ono službo, za katero ga je usposobila šola, ni pa nikjer rečeno, da mora službo tudi dobiti; če je prostor, jo dobi, če pa so vsa službena mesta zasedena, je pač ne more dobiti, ampak mora čakati...

O tej zadevi smo v našem listu že večkrat pisali in smo zlasti kmete opozarjali, naj si ne delajo preveč lepih upov na sijajno bodočnost svojih šolanih otrok. S tem opozorilom pa nikakor nočemo reči, naj kmetje svojih otrok ne pošiljajo v šolo — nikakor ne! Naše načelno stališče je, da je tudi za kmete šole vedno premalo; pač pa hočemo ljudi le opomniti na položaj, kakršen je, da ne bo nepotrebnih razočaranj.

Za kmetške fante, zlasti za tiste, ki so iz premožnejših hiš, bi bilo po našem mnenju najbolje, če bi obiskovali srednje in višje poljedelske šole (kakor je to navada n. pr. na Češkem), pa ne zato, da bi potem vstopali v razne javne službe, ampak zato, da bi potem gospodarili doma. Tako šolani gospodarji bi najlažje prišli do kruha na lastni zemlji, v kulturnem oziru pa bi ravno taki šolanci lahko bili jedro zdravega in zavednega kmetškega stanu.

gozdov, glede katerih pa končne rešitve še ni, ker se posamezni veleposestniki upirajo z vsemi mogočimi intervencijami. Treba je, da mu dá današnji občni zbor smernice kot članu Začasne državne uprave za razlašene gozdove glede raznih ponudb in kompromisov, ki jih stavljajo posamezni veleposestniki. Nekateri od njih se izjavljajo, da so italijanski državljani, da bi se na ta način izognili razlastitvam. — Poročilo Milana Mravljeja je bilo sprejeto in pohvaljeno z velikim odobravanjem, ker je bilo res strokovnjsko in za manj poučene ljudi tudi koristno in poučno.

Izmed zborovalcev se je sedaj dvignil delegat z dežele, ki je izjavil ob burnem pritrditvanju občnega zbora, da člani organizacije demisijske odbora ne morejo vzeti na znanje. Nekateri člani odbora se sicer lahko izmenjajo, nekateri pa sploh ne. Ker je odbor svoje delo dobro in vestno vršil, predlaga ponovno izvolitev vsega starega odbora. Ljudje so kar sami, brez poziva predsednika, predlog izglasovali soglasno in je bil poziv predsednika za protiglasovanje povsem negativen.

Podpredsednik A. Prepeluh se je za spontano izrečeno zaupanje zahvalil vsem in pozval navzoče k slogi in k nadaljevanju vzajemnega dela. Nato je iznesel svoje poglede na posamezne ponudbe glede gozdov, ki jih je občni zbor osvojil kot smernice za tov. Mravljeja. Tudi njegov predlog, da zahteva Zveza kot svoje delegate v novi stalni državni upravi za razlašene gozdove tov. M. Mravljeja in dr. Novaka, je bil sprejet soglasno. Ta predlog bo Zveza dostavila kot svojo zahtevo pristojnemu ministru.

Pri zadnji točki dnevnega reda, slučajnostih, so posamezni delegati zahtevali še razna pojasnila glede izvajanja agrarne reforme na terenu, glede geometrov, glede odškodnine itd., nakar je predsednik Stražišar s pozivom, da je treba organizacijo obdržati in še izgraditi, ker so za kmetškega malega človeka važna poleg agrarne reforme tudi druga, še ne načeta vprašanja gospodarskega značaja, skratka borba za večje socialne pravice, da bo ž njo tudi božja pravica na svetu večja, zaključil občni zbor.

Vse člane in interese opozarjamo ponovno, da si nabavijo poučno knjigo: »Agrarna reforma«, ki jo je letos izdala Zveza. Knjiga velja samo 15 Din ter se lahko naroči pri upravi našega lista z dopisnico.

Ne razorožitev, ampak »varnost«!

Konferenca za razorožitev je končana — umrla je, kakor so to napovedovali že zdavnaj vsi treznejši in dalekovidni politiki. Namesto »razorožitve« pa hočejo državniki sedaj »varnost«. Posamezne države naj bi sklenile med seboj sporazume, ki bi jamčili medsebojno varnost obstoječih državnih mej.

Podoba pa je, da čaka tudi lepe načrte »varnosti« ista usoda kakor je doletela razorožitev. Države se v resnici tako oborožujejo, kakor se niso še nikoli prej! Prej so se oboroževali »za ohranitev miru«, sedaj pa za »varnost«.

Letošnji občni zbor »Zveze slov. agrarnih interesentov«

V nedeljo, 3. junija 1934 se je vršil v Ljubljani, v hotelu Miklič, letošnji občni zbor »Zveze slovenskih agrarnih interesentov«. Udeležba je bila nepričakovano številna, tako da je bila velika dvorana v pritličju skoro zasedena. Prišli so delegati lokalnih interesentov od severne državne meje in od Sotle ter iz kočevskega gorovja. To je dokaz, da postavlja današnja doba na dnevni red socialna vprašanja našega podeželja.

Ob 10. uri dopoldne je otvoril občni zbor predsednik Ivan Stražišar iz Notranjih gor. S toplimi, prijateljskimi besedami je pozdravil že stare znance in znanke, izrekel je bodrilne besede in poudaril nesebično in uspešno delo organizacije, ki je morala delati v neugodnih razmerah in z malimi sredstvi.

Sledilo je poročilo predsedstva organizacije, ki ga je podal podpredsednik Albin Prepeluh. Ta je v svojem govoru orisal težavne razmere, v katerih se je morala kretati organizacija. Poudaril je činjenico, da med inteligenco ni zanimanja za to socialno delo, ki ne prinaša ne dobička ne slave, temveč same zamere in posmeh. Orisal je zgodovino dela, uspehe in neuspehe organizacije v sedmih letih njenega obstoja. Organizacijo je započel njen sedanjí predsednik Stražišar s praznimi rokami in brez izgledov na uspehe. Tekom let smo začrtali socialno politični program te organizacije, ki je v bistvu organizacija naše podeželske sirotinje, malega kmeta in delavca.

Glede agrarne reforme same nismo uspeli popolnoma, toda nekaj smo le dosegli. Obdelovalna zemlja se je deloma razlastila v korist malega človeka, sedaj veljavni zakon se v praksi že izvršuje. Tudi glede gozdov naš program zaenkrat ni zmagal, še več, tudi za že razlašene gozdove gre borba deloma še naprej. Odpor fevdalcev, ki imajo mogočne zveze z vplivnimi osebami državne uprave, je velik. Pokazal je na primer močnega odpora prizadetih veleposestnikov pri nas in na Hrvaškem, ki izziva našo reakcijo. Agrarno reformo so naši odločilni političarji zamudili izvesti, ko je bil čas za njo najbolj ugoden. Zveza slovenskih agrarnih interesentov je s svojim intenzivnim delom iz poloma tega važnega vprašanja rešila vsaj nekaj v prid domačega kmetškega delavca. Končno je povedal, da ves dosedanjí odbor odstopa in prosi občni zbor, da izvoli novo načelstvo, da ne bo sumnje, kakor da bi se kdorkoli držal časti odbornika.

Milan Mravlje je podal najpoprej poročilo blagajne v potankostih, ki je bilo soglasno in brez pripombe odobreno, na to pa še obširno tajniško poročilo. Njegov zares stvarni govor je navzočim pojasnjeval sedanje stanje izvajanja agrarne reforme pri nas, tako glede ugotavljanja agrarnih objektov in subjektov, glede ambulantnih komisij in pritožb proti krivičnim odlokom. Doslej je bilo vsem pritožbam, ki jih je sestavila »Zveza«, ugodeno. Zanimiva so bila pojasnila govornika glede prevzema razlaščenih

Velike narodne svečanosti v Šabcu

Preteklo nedeljo je proslavilo mesto Šabac svoj veliki dan.

Tega dne so namreč blagoslovili grobnico in spomenik vojakom, ki so padli v krvavih bojih za osvobodjenje, praznovali so dalje 100letnico cerkve v Šabcu in izročili prometu nov železniški most, ki veže Šabac z ostalimi železnicami v državi, in otvorili nov Sokolski dom.

Slavnostim je prisostvoval tudi Nj. Vel. kralj, ki ga je narod z ogromnim navdušenjem pozdravljaj, kjerkoli se je pojavil.

Kralj se je pripeljal v Šabac z dvornim vlakom ob desetih dopoldne. Na sijajno okrašenem kolodvoru so ga pozdravili člani vlade in zastopniki samoupravnih oblasti. Kralj se je odpeljal s številnim spremstvom skozi celo vrsto slavolokov najprej do cerkve, kjer ga je nagovoril patrijarh Varnava, ki je v svojem govoru omenjal vse trpljenje, kar ga je to mesto prestalo zlasti za časa svetovne vojne, potem pa se je napotil pred spomenik padlim vojakom, na katerega je vladar položil krasen venec. Med viharimi ovacijami je nato krenil vladar s svo-

jim spremstvom do sokolskega doma, po svečani otvoritvi pa je sprejel številne deputacije.

Višek pa so dosegle slavnosti opoldne, ko je kralj med obedom govoril spominski govor padlim borcem. Med drugim je rekel:

»Ni kraja, ni vasi, ni hiše, ki ne bi bila dala svoj krvni davek. Toda nihče ni žrtvoval tega, kar sta Šabac in njegova okolica. Usoda, ki je dotekla Šabac, je bila strašna.

Sledove vojne vihre vidimo še danes. Obnavljanje se vrši počasi, navzlic temu pa napreduje. Toda vi ste junaki, ki hoste tudi te ovire premagali.

Vaša velika in narodna država je sedaj stvarnost, je sila, ki opravlja svoje poslanstvo v slobodi in miru. Skromno in postopno dozoreva na vseh straneh. Dokaz temu so tudi današnje svečanosti.

Zato dvigam čašo na zdravje dobrih Šabčanov in za napredek mučeniškega in junaškega Šabca.

Po končanih slavnostih v Šabcu se je Nj. Vel. kralj odpeljal v sosedne kraje, kjer mu je narod povsod prirejal navdušene manifestacije.

Občni zbor slovenskih agronomov

včlanjenih v ljubljanski sekciji Udruženja jugoslovanskih agronomov, se je vršil v soboto, dne 2. junija v sejni dvorani Kmetijske družbe. Na občnem zboru so se obravnavala važna kmetijsko-strokovna in agronomsko-stanovska vprašanja; velik del zborovanja pa je bil posvečen pripravam za kongres jugoslovanskih agronomov, ki se bo vršil meseca septembra v Ljubljani. Kongresa se bodo udeležili stanovski tovariši iz cele države, zato je imela ta prireditev za nas še prav poseben značaj.

Ob pol osmih zvečer je predsednik tov. inž. F. Teržan otvoril občni zbor, predlagal udanostno brzojavko Nj. Vel. Kralju in pozdravni brzojavki kmetijskemu ministru dr. Kojiću in banu

dr. Marušiču, kar je zbor soglasno sprejel. Po predsednikovem in tajnikovem poročilu je nadzorni odbor predlagal razrešnico odboru, ki je bila soglasno sprejeta. Po izvršenih dopolnilnih volitvah tvorijo novo upravo: predsednik ing. B. Ferline; podpredsednik ing. Josip Zidanšek; tajnik ing. J. Zaplotnik; blagajnik ing. Ivo Jelačin; odborniki: ing. Jos. Teržan, ing. V. Sadar, ing. S. Šabec in ing. I. Kranjc; nadzornika: ing. V. Petkovšek in ing. J. Rataj.

Po vsestranski izmenjavi misli se je občni zbor zedinil za resolucije, tičoč se pospeševanja kmetijstva, kmetijskega šolstva, raznih kmetijskih strokovnih ustanov ter stanovskih zahtev materialne prirode.

Resolucije

Agronomi Dravske banovine, zbrani na svojem letnem občnem zboru v Ljubljani dne 2. junija, izražajo te-le svoje želje, predloge in zahteve:

Z ozirom na resolucije, ki jih je Sekcija predložila kr. banski upravi, svoji središnjici v Beogradu in ministrstvu za kmetijstvo, ki so bile samo deloma upoštevane na merodajnih mestih, ponavljamo:

A. Glede kmetijskega pouka

1. Ministrstvo za kmetijstvo naj čimprej omogoči uzakonjenje zakona o narodnih kmetijskih šolah.

2. Na kmetijske šole naj se postavljajo samo učne moči z visokošolsko agrikulturno izobrazbo. Z ozirom na težavni poklic učnega osebja naj mu pripada poleg plače vsaj brezplačno stanovanje, kurjava in razsvetljava. Kjer pa šole ne morejo tega nuditi, naj se regulirava stanarina.

3. Ker je iz pravilnika kmetijskega ministristva izpadlo kmetijsko-gospodinjstvo šolstvo, naj se to vprašanje naknadno takoj uredi s tem, da ta kmetijski pouk ostane v resoru ministristva za kmetijstvo, odnosno kmetijskega oddelka kr. banjskih uprav.

4. Donese naj se zakon o nasledstvu kmetijskega gospodarstva. Kmetije od 20 katastralnih jutrov navzgor oziroma z nad 2500 Din čistega katastrskega donosa lahko prevzame od očeta samo sin, ki je končal kako kmetijsko šolo. Ohraniti se mora kontinuiteta kmetijskega strokovnega nasledstva.

5. Želimo ozko sodelovanje z učiteljstvom v kmetijsko-strokovnem pogledu.

B. Reorganizacija kmetijske službe

Kmetijsko pospeševalna služba naj se uravna po specialnih potrebah slovenskega kmeta in naj v svojem delovanju podčrta specialne kmetijske panoge, ki so za slovensko kmetijsko gospodarstvo najvažnejše in od katerih ima slovensko kmetijsko gospodarstvo največje dohodke oziroma največje izgube, da z ozirom na dane prirodne pogoje najrentabilnejše in najbolj komercialno razvije dotične panoge.

V ta namen zahtevamo:

1. Sreskim kmetijskim referentom se mora omogočiti zunanje strokovno delo. Zato naj se jim dodeljujejo v izvršitev samo zadeve, ki se tičejo kmetijstva v agrarno-tehničnem in agrarno-političnem pogledu, torej v glavnem le posli, ki spadajo v kompetenco kmet. ministristva oziroma kmetijskega odseka kr. banske uprave.

2. Da se sreskim kmetijskim referentom v večjih srezih dodeli pomočnik oziroma vsaj pisarniška moč.

3. Da se nastavlja pri kr. banski upravi za poedine kmetijske panoge specialiste za potovalne učitelje, dočim naj ostane na srezu kmetijski referent kot socialni agronom.

4. Zakon o pospeševanju kmetijstva naj se čimprej spopolni in izda pravilnik.

5. Kmetijske poskusne in kontrolne postaje se morajo opremiti z vsemi v zakonu o organizaciji teh postaj predvidenimi sredstvi, da bodo sposobne izvrševati svojo nalogo, predvsem pa jim je treba takoj dodeliti objekte za izvrševanje poskusov. Od teh zavodov se ne sme zahtevati in pričakovati rentabilnost, ker morajo biti strogo naučno-eksperimentalni. Stroški za nabavo

objektov in materialni izdatki za spopolnjevanje in vzdrževanje naj gredo v breme kr. banske uprave.

6. Kmetijska poskusna in kontrolna postaja v Mariboru naj se preuredi v enološko-pomološko postajo, vodstvo te postaje pa mora preiti v roke agronoma specialista.

7. Propagandno kmetijsko strokovno središče naj postanejo za določeni rejon kmetijske šole. Banska uprava naj izda glede tega poseben pravilnik.

8. Vodstvo kmetijske šole mora sodelovati s sreskim kmetijskim odborom odgovarjajočega področja. Sreski kmetijski odbori morajo zato vodstvo šole pritegniti k sodelovanju.

9. Kmetijske šole in kmetijske poskusne in kontrolne postaje morajo navezati tesnejše stike za medsebojno strokovno sodelovanje in izpopolnjevanje ter donošenje važnejših predlogov agrarno tehnične in agrarno politične prirode.

10. Pri kletarskem nadzorništvu naj se osnuje mesto pomočnika za kontrolna dela.

11. Prosto mesto pri kmetijskem odseku kr. banske uprave se mora zasesti z inženirjem-agronomom.

C. Reorganizacija agrarnih operacij

Prosimo kr. bansko upravo, da vzame v pretres našo resolucijo glede organizacije komisije za agrarne operacije pri banski upravi, ki smo jo že predložili.

Spopolnitev agrarne zakonodaje po modernih agrarno-tehničnih načelih in organizacija agrarno-tehnične in agrarno-pravne službe je za asanacijo našega kmetijskega gospodarstva nujno in neobhodno potrebna.

Agrarno-tehnična in agrarno-politična služba mora konkretna agrarna vprašanja reševati popolnoma v skladu s agrarnimi strokovnjaki kr. banske uprave. Za vodstvo in izvrševanje agrarno-tehnične in agrarno-politične službe naj se uporablja samo osebje s polno fakultetsko izobrazbo agrarno-tehnične stroke, t. j. inž. kulturne tehnike, agronomijo in šumarstva, za tehnično pomožno osebje pa osebe z geodetsko in geometersko službo. Pri kmetijskem oddelku kr. banske uprave naj se ustanovi referat za kmetijsko stavbarstvo, amelioracijo in splošno tehnično povzdigo naše vasi.

Delokrog te referate naj obsega:

1. Tehnično delo za agrarne operacije.
2. Izvrševanje vseh malih melioracijskih del, osobito za pašnike in planine.
3. Ureditev planšarstva in pašništva s sodelovanjem ostalih kmetijskih strokovnjakov odgovarjajoče stroke pri kr. banski upravi.
4. Izvrševanje kmetijsko-stavbarskih del.
5. Tehnična poddela za bodoče agrarno-politično usmerjenje naše vasi.

V pomoč tehničnemu delu naj se osnuje referat za pravne posle agrarnih operacij.

Č. Sistematiziranje mest v javni službi

Pri sistematiziranju mest v državni in banovinski službi in predpisovanju kvalifikacij se morajo upoštevati kot enakopravni vsi akademski poklici. U. J. A. naj predloži ministristvu svetu, katera mesta zahtevamo za agronome.

Nove žrtve krize

Ljubljanska zbornica za trgovino, obrt in industrijo objavlja, da se je letos v prvem četrtletju zmanjšalo število trgovskih obratov na njenem področju za 451, obrtnih obratov pa za 412! To so hude številke, zlasti če še pomislimo, koliko obratov je prenehalo s poslovanjem samo zadnji dve leti.

L. 1932. je namreč odpovedalo svoje trgovske obrate 432 trgovcev, l. 1933. pa 1330!

Obrtnih obratov pa je bilo odpovedanih leta 1932. le 10, l. 1933. pa kar 1336!

To so številke, ki morajo zanimati tudi kmete, ker so pač vse gospodarske panoge prav tesno povezane med seboj!

Drugod in pri nas

Važni načrti češke vlade za okrepitev kmetijskega stanu. — Žitni monopol. — Stalne cene poljskih pridelkov

Pri nas ljudje nič kaj radi ne gledajo okrog sebe, češ, kaj nas to briga, kaj imajo in kaj počno drugod, ampak se omejujejo bolj na svoje domače obzorje. Ta naša navada se zrcali tudi v naših pregovorih, n. pr.: »kar te ne peče, ne pihaj«, ali pa »vsak naj pometa pred svojim pragom«.

Kakor pa je na eni strani lepo, če pušča človek svojega ljubega bližnjega v miru, tako pa na drugi strani prevelika brezbriznost za tuje stvari tudi ni dobra. V dobi modernih prometnih sredstev je ves svet že ena sama velika celota in nespametno bi bilo, če človek vidi kod kaj dobrega in pametnega, da tega tudi sam ne bi izkoristil.

Mi vemo danes bolj kakor kdaj prej, da je kmetijski stan steber vsake države in vsakega naroda, vemo pa tudi, da kmetijski stan nikjer ne zavzema takega položaja v javnem življenju, kakor bi to moralo biti in bi tudi lahko bilo, če bi bili kmetje povsod stanovsko organizirani. Častno izjemo pa delajo v tem oziru kmetje v češkoslovaški republiki, ki imajo tako trdno in močno stanovsko kmetijsko organizacijo, da se brez njih in proti njim sploh ne da vladati. Organizacija češkoslovaških kmetov ne skrbi samo za to, da so češki kmetje le strokovno na višku, ampak deluje tudi politično v veliko korist vsega kmetijstva na Češkem.

Gospodarska kriza, ki tudi češkoslovaški republiki ni prizanesla, ogroža tudi češke kmete s tem, da tudi tam grozi znižanje cen za kmetijsko pridelke. Kakšne posledice ima to znižanje,

to čutimo tudi pri nas — a ne samo kmetje, ampak tudi vsi drugi stanovi. Teh posledic pa se hoče češka vlada, kjer imajo češki kmetje odločilno besedo, izogniti z naredbami, ki zaslужijo tudi našo pozornost.

Češka vlada stremi predvsem za tem, da zagotovi kmetijskim pridelkom primerne cene. Vlada pravi: Če kmetje ne bodo dobivali primernih cen, ne bodo delali; to pa bi pomenilo hud udarec za vse gospodarstvo. Dalje morajo kmetje dobivati primerne cene za svoje pridelke tudi zato, da si nakupijo lahko dovolj obrtnih in industrijskih izdelkov, kar pomeni veliko okrepitev domačega trga za industrijo. In dalje pravi češka vlada: Če kmetje ne bodo imeli primernih, kolikor toliko stalnih dohodkov, potem je nemogoče regulirati kmetijski kredit.

Primerne cene pa hoče vlada kmetom zagotoviti z uvedbo »žitnega monopola«. Ta monopol pa ne bo državni, pač pa bo pod nadzorstvom države. Glavno vlogo v tem monopolu bodo imele zadrage, ki bodo od kmetov prevzemale pridelke, pritegnjeni pa bodo v to družbo tudi zastopniki trgovine z žitom in z deželnimi pridelki in mlinarska industrija. Ta »monopol« pa ne bo imel pravice drugih ljudi odirati, ampak se bo moral zadovoljiti s prav skromnimi dobički, tako da bo kmet dobil polno vrednost svojega dela, živel pa bo lahko tudi delavec in meščan.

V tem načrtu je prav gotovo mnogo pametnih zamisli, bodočnost pa bo pokazala, kakšni bodo uspehi. Mi bomo ta razvoj zasledovali z največjo pazljivostjo.

Hudi časi

Pretekli dnevi je skoraj po celi naši ožji domovini divjala huda toča, ki je ponekod uničila vse posevke, da ljudje s strahom pričakujejo, kaj jim bo še prinesla jesen. Kar je pustila še toča, lahko še uniči voda ali suša ali kakšna druga neizgovoda.

V takih hudih časih pričakujejo ljudje vedno pomoč in rešitev od zgoraj, in klic: »Vlada naj pomaga« — je pri nas v takih slučajih že nekaj vsakdanjega.

Klic po pomoči na naslov vlade je popolnoma opravičen, vendar pa ne smemo in tudi ne moremo od vlade pričakovati preveč. Mi vemo, da moderna država ni samo pravna, ampak da je tudi socialna ustanova, ki ima nalogo in dolžnost, da iz skupnih sredstev, ki jih nabere v obliki davkov, prisloži na pomoč vsakomur, kdor je v stiski, da mu gospodarsko pomaga na noge. Zato je popolnoma v redu, če po neizgovodah oškodovani gospodarji prosijo za odpis davkov ali pa prosijo za potrebni jim živež. Ne moremo pa pričakovati od nobene vlade čudežev, kajti če hoče vlada (država) dajati, mora tudi od neke jemati; jemati pa ne more od drugod kakor od ljudi, ki jim je še nekaj ostalo; sredstva teh ljudi pa tudi niso neizčrpna.

Skoraj vsakoletne vremenske neprilike in neizgovode pa nas silijo misliti tudi na to, kako bi

si mogli v stiskah pomagati tudi sami. Star pregovor že pravi: »Pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal!« Samopomoč je vedno nekaj samozvestnega, kar daje človeku korajžje in mu vlija nov pogum za življenje, ker človek vidi, da tudi sam lahko mnogo stori, če le hoče.

Mi imamo po novem zakonu o občinah velike občine, ki bodo vsaj sčasoma, čim se uredi, tudi gospodarsko močne. Ali se ne bi dala morebiti najti pot, da bi občina bila tista prva ustanova, ki bi nabrala polagoma nekaj rezerv za hude čase?

V predvojni Srbiji so poznale občine takozvani »občinski koš«. Ta »koš« je bil pravo skladišče, kamor so kmetje oddajali del svojega pridelka za hude čase. Če je prišla vojna v deželo, je skrbel »koš« za prehrano doma ostalega prebivalstva; ravno tako je »koš« pomagal ljudem tudi pri drugih nesrečah. Če pa pomoči od »koša« ni nihče potreboval, je občina blago prodala in spravila denar za hude čase.

Mogoče ne bi bilo napačno, če bi tudi pri nas dobili nekaj podobnega. Taka »domača pomoč« bi bila velike vrednosti, ker bi bila lahko takoj pri rokah, imela bi pa še mnogo večjo moralno vrednost, ker bi močno dvignila ljudsko samozavest. Nobena reč ne ubija človeka tako močno kakor prosjačenje in beračenje.

Položaj kmetov v Rusiji

Odkar so sovjeti pričeli vso zemljo »kolektivizirati«, t. j. proglašati jo za skupno (državno) last, so se nekdanji lastniki zemlje kar čez noč spremenili iz kmetov v nekake državne kmetijske delavce, ki so zemljo pač obdelovali, toda pridelek ni bil ves njihov, ampak so si smeli za svojo porabo pridržati le majhen del, večino pridelka pa so morali oddati državnim oblastem. Človeška — in tudi kmetijska — narava pa je

(vsaj za enkrat) že takšna, da nihče ne dela rad za druge iz gole ljubezni do bližnjega in tako ni čudno, če tudi ruski kmetje »državne zemlje« niso obdelovali baš z največjo ljubeznijo, kar je imelo seveda precej neprijetne posledice za prekrbo cele države z žitom.

To stanje tudi vladi v Moskvi ni ostalo neznano in te dni so ruski vladni listi objavili celo vrsto olajšav za kmete. Kmetom, ki so še

ostali gospodarji na svoji zemlji, so davke znatno znižali, ni pa dovoljeno samostojnim kmetom rabiti poljedelske stroje. Po nekaterih pokrajinah, ki jih smatra vlada za politično važne, so kmete popolnoma osvobodili vseh davkov. Tudi industrijski delavci, ki imajo doma nekaj polja, porabijo pridelek lahko za sebe. Kmetje na državnih posestvih so pa dobili dovoljenje, da smejo svobodno trgovati z živino.

Tako tudi v sovjetski Rusiji polagoma prodira spoznanje, da se ljudi ne da čez noč spremeniti v plemenite angelje, ki bi iz gole nesebičnosti delali ali celo trpeli za druge, pa magari za »skupnost«.

Naš bodoči izvoz v Nemčijo

1. junija je stopila v veljavo nova trgovinska pogodba med Jugoslavijo in Nemčijo, ki so jo sklenili 1. maja.

Nova pogodba omogoča Jugoslaviji znatno večji izvoz poljskih pridelkov v Nemčijo kakor pa smo ga imeli prejšnja leta. Tudi cene so znatno boljše: cena pšenice bo za 24 dinarjev (za cent) višja kakor doslej, kar znaša pri 5000 vagonih 26 milijonov dinarjev, pri koruzi pa 12 milijonov. Za 300 vagonov jaje bomo dobili 30 milijonov dinarjev več kot dosedaj, tobač pa bodo plačali Nemci po 20 mark dražje pri toni (10 centov). Vrednost vsega izvoza v Nemčijo je preračunana na 1100 milijonov Din.

Glede izvoza žita naši kraji ne prihajajo v poštev, pač pa tudi k nam lahko pride precej nemških mark za jajca, za sadje in za perutnino. Poudarjamo pa znova, da kupujejo Nemci le prvovrstno blago, ki ustreza vsem trgovskim predpisom. Blaga slabe kakovosti Nemci ne marajo.

Toča uničuje...

Pretekli teden so divjale po Sloveniji hude nevihte s točo, ki je napravila v precej obširnih okoliših ogromno škodo.

V Savinjski dolini so močno poškodovani hmeljski nasadi, pa tudi žito in krompir sta močno trpela. Kakor vse kaže, bo letos manj-kalo žita za seme in za hrano.

Tudi nad Trbovljami se je istega dne vsula huda toča, ki je pobelila vso dolino. Tudi tukaj so kmetje hudo prizadeti, ker imajo itak malo zemlje, udarjeni pa so tudi rudarji, katerim je huda ura uničila skoro vse skromne vrtno nasade.

Okrog Mirne na Dolenjskem je bila vsa okolica podobna zasneženi pokrajini. Tudi precej šip na oknih je toča pobila. Tudi župnija Mokronog je hudo trpela.

Po vseh poročilih pa je toča najbolj vihrala nad Belo krajino. Tam je letošnja trgatava domala opravljena — opravila jo je toča. Ljudje so žrtvovali zadnje dinarčke v pričakovanju dobre letine, sedaj pa so ob vse: uničeno je žito, krompir, koruza in trta.

Javne oblasti bodo imele dovolj truda, da pomorejo nesrečnim ljudem zopet kolikor toliko na noge.

Krvavi izgredi v Sofiji

Pretekli teden so praznovala »makedonska bratstva« v Sofiji svoj praznik. Čeprav je bilo praznovanje dovoljeno le v cerkvah, se je vendarle nabralo na ulicah mnogo ljudi, ki se na poziv policije niso hoteli raziti. Vsled tega je prišlo med policijo in med »bratstvi« do krvavega spopada in do hudih demonstracij proti novemu režimu.

Demonstracije proti novi vladi pa so uprizorili »makedonstvujušci« tudi v raznih mestih po deželi.

Kmetška mladina

Kmetško-mladinski praznik ljublanske okolice v Želimlju

Pod pokroviteljstvom bana dravske banovine tov. dr. Draga Marušiča priredi ljubljanski pododbor Zveze kmetških fantov in deklet dne 17. t. m. ob 2. uri popoldne v Želimlju veliko tekmo koscev za prvaka koscev ljubljanskega pododborja, združeno s proslavo desetletnice obstoja domačega društva. Prireditve se udeležijo vsa društva ljubljanskega pododborja, tako da bo prireditve pravi praznik naše organizirane kmetške mladine in vsega kmetškega ljudstva v ljubljanski okolici. — Vsa društva dobe posebna navodila pismeno. Tovariši in tovarišice, poskrbite, da bo naš praznik čim veličastnejši!

★

Praznik kmetške mladine s Krškega polja

Dne 3. t. m. je priredil krški pododbor Zveze kmetških fantov in deklet v Leskovcu tekmo koscev. Prijavilo se je 17 tekmovalcev, udeležba ljudstva ogromna.

Zavihrale so naše jugoslovanske zastave, zalonele so koračnice, oglasile se naše lepe kmetške pesmi, udarila je v korak četa naše mladine in dvignil se v zrak ponosni naš zeleni kmetški prapor. Četa koscev je krenila na travnik, da v plemeniti tekmi pokaže svojo moč in da čast kmetškemu delu.

Ob pol 3. popoldan so se začeli zbirati fantje in dekleta iz Krške vasi, Viher, Drnovega, Gorice, Hrastja, Leskovca in drugih krajev; prišli so gostje in sodelavci iz Cerkelj in Krškega in se formirali v povorko. Povorka je šla skozi ves Leskovec, na čelu so jahali konjeniki, za njimi je šla krška gasilska godba, za njo je vihral zvezin prapor. Za njim je šel krški pododbor s predsednikom Zveze. Njemu so sledili v strumnem koraku kosci, za njimi so šle tovarišice grabljice, četa malih koscev, četa malih grabljic in končno silna množica pristašev našega pokreta. Godba je igrala, zaorile so pesmi in v solncu so se bleščale mavrične barve naših kmetških noš. Povorka je bila veličastna in izredno dolga ter izraz discipline naših mladih kmetških sil.

Sprevod je krenil skozi vas na travnik, ki je bil ozaljšan z mlaji in narodnimi zastavami. Tribuno je zasedel pododbor, okoli njega so se formirali naši fantje in dekleta, ostali prostor je zavzela mnogoštevilna množica. Ob 4. je pozdravil tov. preds. krškega pododborja Horvatič Tine g. dr. Ipavca, živinozdravnika iz Krškega, ki je zastopal zaposlenega narodnega poslanca in pokrovitelja naše prireditve g. Drmelja Alojza, dalje je pozdravil predsednika Zveze tovariša Kronovška in vse navzočne. V daljšem govoru je živo orisal težnje tuk. mladine po izobrazbi in duševni osamosvojitvi. Bil je živahno aklamiran. G. dr. Ipavec je v imenu narod. poslanca g. Drmelja, ki ga je zastopal, pozdravil mladino, jo vzpodbujal k delu in želel tekmovalcem mnogo uspeha. Nato je pričel govoriti preds. Zveze tov. Kronovšek. Viharno pozdravljen je obrazložil vzroke in cilje kmetškega mladinskega pokreta in pomen današnje prireditve. Gromko je pritrjevala četa svojemu predsedniku.

Tekma

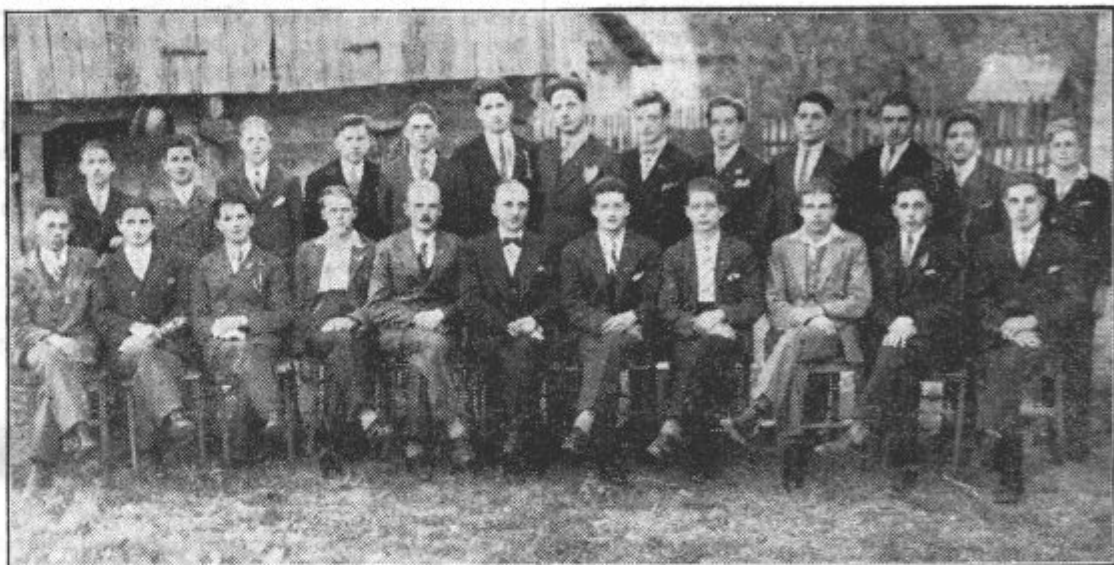
Tekmovalci so zavzeli svoje prostore in na dani znak je prva grupa začela podirati travo. Vsak tekmovalec je imel pokositi prostor v iz-

meri 5:50×40. Najboljši čas, dosežen v tej skupini, je bil 8 min. 50 sek. Tej skupini je sledila takoj druga. Tu je bil dosežen najboljši čas 8 minut.

Komisija, ki so jo tvorili tovariši: Horvatič Tine iz Krške vasi, Kerin Jože iz Dolenj, Pirc Vinko iz Leskovca, Račič Lojze iz Gorice in Pirc Franc iz Viher, je bila zelo stroga. Končna ocena je sledeča:

Najboljši koscec je Ivšič Miha iz Krške vasi, lauskoletni zmagovalec. Dosegel je 29,4 točk od 30 dosegljivih. Dobil je nagrade Din 300,—, dar narod. poslanca g. Drmelja. Vovk Vinko iz Les-

Št. Peter na Medvedjem selu. Društvo kmetških fantov in deklet je napravilo v nedeljo, dne 27. maja poučen izlet v Št. Jurij ob j. ž. na dveh vozeh, katerega se je udeležilo 33 članov in članic. Izleta so se udeležili člani pevskega zbora in godba, ki sta skrbela za dobro voljo, ki je je itak bilo dovolj. V Št. Jurju so si izletniki ogledali skoraj vse naprave gospodinjske in kmetijske šole pod strokovnim tolmačenjem tov. prof. Koprivškega, ki je po ogledu imel tudi predavanje. Predaval je pa tudi g. ravnatelj Petkovšek

Pevski zbor Društva kmetških fantov in deklet v Št. Petru na Medvedjem selu, ki je letos nastopil v Rogaški Slatini in nedavno v Šmarju pri Jelšah pod vodstvom učitelja tov. Simona Fišerja

OPOZORILO! Nekateri fantje in dekleta že danes ne vedo, kako se ustanovi Društvo kmetških fantov in deklet. Vse naše čitatelje in prijatelje vljudo prosimo, da jim povedo, da se dobi vsa potrebna navodila pri Zvezi kmetških fantov in deklet v Ljubljani, Tavčarjeva ulica 1. Za nasvet vam bodo zelo hvaležni. Ne pozabite!

Št. Vid nad Ljubljano. Tekma koscev, katero je priredilo tukajšnje Društvo kmetških fantov in deklet v nedeljo, dne 3. t. m. je uspela nad vse pričakovanje dobro. Ob 3. uri so se zbrali članstvo in gostje pred gostilno Kratky ter krenili z godbo na čelu na travnik, kjer se je vršila tekma. Ko se je mladina zbrala na tekmovališču, jo je pozdravil predsednik društva tov. Arhar, pokrovitelj prireditve šentvidski župan g. Babnik, dr. Janže Novak je pozdravil mladino v imenu Zveze. Narodni poslanec Albin Koman pa je podal mladini programatične smernice in pomen gibanja kmetške mladine ter njenih prireditve. Tekmi je prisostvovalo nad 3000 ljudi. Podrobno o tem bomo še poročali.

Veliki Osolnik. Društvo kmetških fantov in deklet na Velikem Osolniku vabi mlade in stare iz ožje in daljne okolice na tekmo koscev, ki bo v nedeljo, dne 10. junija na Velikem Osolniku, pod pokroviteljstvom g. ministra n. r. in narodnega poslanca rojaka, g. Ivana Puelja. Spored: ob pol 2. uri sprejem gostov; ob 2. uri tekma in po tekmi razdelitev daril, nato prosta zabava s petjem, godbo in plesom. Nova položna cesta iz Pudloga omogoča z vsakim vozilom dostop na vas.

Pridite v čim večjem številu!

kovca je dosegel 29 točk in je zavzel drugo mesto. Nagrada Din 200,—. Tretji je bil Ivšič Franc, brat prvaka in je dosegel 27,1 točk. Dobil nagrade Din 100,—. Četrto mesto je zasedel Pirc Gregor, preds. novoustanovljenega društva v Vihrach. Dosegel 27 točk. Dobil nagrade 50 dinarjev. — Prvak Ivšič je dobil lep venec, ki so ga splele leskovške tovarišice.

Za nami je prelep praznik, trobni znak za Krško polje je bil ta dan in delo naše organizacije se bo razširilo in poglobilo. Množice gledavcev so odnesle domov mogočne vtise in bodo pomagale graditi lepšo kmetško bodočnost.

o združništvu in potrebi skupnega delovanja sploh. Popoldne so se nameravali izletniki udeležiti tekme koscev na Slivnici, a močno deževno vreme jih je priklenilo na Št. Jurij, kjer se je vršila zabava pri najboljšem razpoloženju. Za popolni moralni uspeh tega izleta se je v prvi vrsti zahvaliti g. ravnatelju Petkovšku, tov. prof. Koprivšku in Društvu kmetških fantov in deklet v Št. Jurju, zastopanom po svojem predsedniku tov. Merslaviču in tov. Hajnšku.

Vihre pri Leskovcu. V naši vasi se je osnoval pripravljalni odbor za ustanovitev Društva kmetških fantov in deklet. Doslej ni bilo pri nas še nobenega društva. Mladina je dostikrat nesmiselno zapravljala svoj prosti čas. Fantje, ki smo pogledali prek domačih plotov, smo prišli do prepričanja, da tako ne sme iti dalje. Vidimo, kako se drugod širom Slovenije kmetška mladina organizira v Društvih kmetških fantov in deklet, kako si s smotrnim delom v društvih širi svoje duševno obzorje in plemeniti svoja nagnjenja in hotenja ter se utrjuje v kmečki samozavesti, in sklenili smo, da se tudi mi pridružimo tej veliki vojski v borbi za dosego idealov kmetškega mladinskega pokreta.

Pripravljalnemu odboru se je prijavilo takoj 26 fantov in deklet. — Zal moramo ugotoviti, da so ljudje, ki ne morejo trpeti duševno svobodnega kmeta, tudi nam poskušali delo že vnaprej onemogočiti — pa jim pregrešna namera radi poguma naših deklet in fantov ni uspela — ampak smo korajžno pričeli z delom. Požrtvovalni javni delavec tov. upravitelj Kabaj in tovarišica učiteljica Mahničeva nas poučujeta v petju in dramatiki in upamo, da se bomo kmalu lahko pokazali pred javnostjo.

Izšla je nova kuharska knjižica

za ceneno in tečno hrano iz domačih pridelkov. Cena 10 Din. Naroča se pri B. R., Rožna dolina pri Ljubljani, Cesta XVII, štev. 20.

Beričev. V nedeljo je praznovalo naše agilno društvo kmetijskih fantov in deklet desetletnico društvenega obstoja. Ob tej priliki je priredilo lepo uspelo tekmo koscev, kateri je prisostvovalo za naš kraj rekordno število ljudi in katere poteka ni najmanj ni mogla motiti nagajivost nasprotnikov. Po tekmi se je v društvenem domu razvila prav prijetna zabava. O priliki razdelitve nagrad tekmovalcev je vse navzočne pozdravil društveni predsednik tov. Avsec, v imenu Zveze kmetijskih fantov in deklet pa je društvu s toplimi besedami priznanja in zahvale čestital tov. Stan-ko Tomšič. Našim vrlim borcem ob društvenem jubileju tudi naše iskrene čestitke!

Št. Jurij pri Grosupljem. V nedeljo, dne 27. maja t. l. se je vršil po programatičnem predavanju, ki ga je imel delegat Zveze kmetijskih fantov in deklet v Ljubljani tovariš dr. Janže Novak v gostilni pri Goršiču za širše občinstvo, občni zbor našega Društva kmetijskih fantov in deklet. Izvoljen je bil sledeči odbor: Janez Perme, predsednik; Franc Križman, podpredsednik; Justina Ahec, tajnica; Alojz Drobnič, blagajnik. Odborniki: Pepca Šipelj, Teri Gradišar, Alojz Dremelj, Jože Suštar, Jože Škulj, Martin Boh, Anton Tomšič in Viktor Kocman, nadzornika. Prepričani smo, da bo ta odbor delal in da bo naše društvo doseglo mnogo uspehov. Dosedaj šteje 36 članov in 16 članic ter upamo, da nas bo še več. Že prihodno nedeljo 10. junija priredimo tekmo koscev, na katero vabimo vse naše prijatelje!

Šmartno pri Ljuti. Društvo kmetijskih fantov in deklet je priredilo dne 27. maja lepo uspeli majniški izlet na Čatež. Četudi nam ni bilo vreme milo in se je vsled tega mnogo tovarišev in tovarišic zballo vremena, je izlet izpadel nad vse pričakovanje lepo. Po prihodu na Čatež smo se udeležili sv. maše. Po maši pa odšli na znano božjo pot »Zaplaz« nad Čatežem. Po prihodu nazaj v Čatež smo imeli skupno kosilo pri našem tovarišu g. H. Urbančiču. Kosilo je bilo dobro, hvala lepa g. Urbančič! Med kosilom in na prijateljskem sestanku je igral zbor tamburašev našega društva. Pa ne samo tam, pač pa na celi poti, tje in nazaj. Med potjo nazaj grede pa smo ogledali ondoto novo cesto, katere delo je vodil g. župan iz Vel. Loke, g. Zajc in pa lepo banov. posestvo na Mali Loki. Zahvalimo se sestri voditeljici Gospodinjske šole, ki nam je razkazala vse, kjer smo res videli vzor gospodarstva in gospodinjstva. Med potjo smo se še ustavili pri naših dolenjskih prijateljih, ki so nas prav lepo sprejeli in počastili. Sedaj pa se bomo pripravljali za veliko tekmo žanjic.

Dobrunje. Društvo kmetijskih fantov in deklet v Dobrunjah priredi v nedeljo 10. junija tekmo koscev. Zbirališče ob pol 3. uri popoldne pri gostilni A. Paternoster v Dobrunjah, nato odhod povorke na tekmovalni prostor. Po končani tekmi skupen odhod na veselični prostor, kjer bo tudi razglas izida tekmovanja in razdelitev nagrad. Godba, srečolov, šaljiva pošta itd. Udeležite se te kmetijske prireditve!

Ormož. V nedeljo, dne 27. t. m. so zborovali v pramožni gostilni Srečič zastopniki Društva kmetijskih fantov in deklet iz ptujskega sreza. »Zveze« je zastopal predsednik tov. Ivan Kronovšek, ki je v svojem obširnem in jedratem govoru povdaril pomen naših društev na vasi in dokazal potrebo povezanosti in skupnega nastopanja, češ: v slogi je moč. Obrazložil nam je uspehe 10 letnega delovanja Zveze in doslej ustanovljenih pododborov. Drugi je govoril tov. Ivan Vadrjal, šol. uprav. na Humu, ki je med drugim poudarjal potrebo, naj se mladina po izstopu iz šole udeležuje v društvih, kjer naj se pripravi in izvežba za poznejše vodstvo istih. Svoje mnenje so podali tudi zastopniki društev, nakar je po temeljiti debati bilo sklenjeno ustanoviti Pododbor Zveze kmetijskih fantov in deklet za ptujsko okrožje z začasnim sedežem v Ormožu. Soglasno je bil izvoljen sledeči odbor: Predsednik Joško Tomažič, Vitan; podpredsednika: Ivo Škorjanec, Središče in Juri Cestnik, Hajdina; tajnik: Franjo Puklavec, Vitan; tajn. namestnica:

Štefica Dogša, Središče; blagajnik: Janže Toplak, Sv. Lovrenc; blagajniški namestnik: Jakob Raušl, Obrež; odborniki: Marta Plepelec, Središče; Lojzika Štampar, Lača ves; Franc Holc, Sv. Lovrenc; Ivan Cestnik, Hajdina; Franc Šnajdar, Hermanci in Stanko Vrbnjak, Sv. Miklavž. Fantje in dekleta, kjer še ne obstajajo naša društva, vzbudite se, vstopite v naše vrste, da bomo strumno korakali, zedinjeni in prežeti v kmetiskem duhu boljšim časom nasproti.

Dopisi

Z dežele

Novi odlok kmetijskega ministrstva o imenovanju sosvetov so sprejeli naši gospodarji s priličnim zadovoljstvom, kar se vidi že iz tega, da od dneva, ko so zaznali za to, stalno razpravljajo o tem vprašanju.

Najbolj nas zanima, kdo od poklicnih kmetovalcev bo imenovan iz naše banovine. To pa iz razloga, ker je v naši banovini mnogo oseb, ki se prištevajo med nas, v resnici pa so odvetniki, trgovci in drugo, ter poznajo naš poklic samo po referatih, ki jih jim dajo upravitelji njihovih posestev in vsled tega dejansko ne občutijo, kje nas, male in srednje posestnike najbolj čevlji žuli. V slučaju, da bi bil ravno iz teh vrst posestnikov kdo imenovan v sosvet, bi mi popolnoma nič ne pridobili.

Zelja nas malih in srednjih posestnikov, katerih je v naši banovini pretežna večina in smo glavni činitelj v gospodarskem in političnem življenju je, da bi bil imenovan takšen gospodar, ki ima žuljave roke od pluga, motike in sekire in ne od svinčnikov in peresnikov. Kajti le ta šen kmetovalec nas bo lahko najobjektivneje zastopal, ker so mu znani vsi križi in težave, ki nas obdajajo v sedanjih kritičnih časih.

Toča na Dolenjskem

V sredo preteklega tedna je napravila huda toča veliko škodo v Mirni in njeni bližnji okolici na Dolenjskem. Okrog 5. ure popoldne so se začeli zbirati temni oblaki nad Mirno in po kratkotrajni plohi se je vsula debela toča, ki je trajala skoro četrt ure. Med točo je pa dež ponehal in zato je bil učinek toče še hujši. Najbolj so trpeli vinogradi, ki so letos prav lepo kazali, po toči pa je ležalo trsje kar na kupe po tleh. Tudi sadje je vse na tleh. Škoda je velika in ljudje so kar obupani, ker ne vedo, kje bodo na jesen dobili kakšen dinar. Pomoč je nujno potrebna.

Iz Žužemberka. V nedeljo 3. junija smo imeli pri nas lepo domačo narodno slavnost. Naše sokolsko društvo si je namreč ob svoji 15letnici nabavilo nov prapor, kumstvo pri blagoslovitvi prapora pa je prevzel ban dr. Drago Marušič.

Na proslavo se je ves naš kraj že več dni pripravil. Vse hiše so bile okrašene z zelenjem in zastavami, ker so vsi hoteli dokazati svojo vlogo in ljubezen za sokolsko delo.

Na najlepšem kraju je bil postavljen mogočen slavalok, kjer so predstavniki javnih oblasti in sokolski zastopniki poleg ogromne množice ljudstva pričakovali in pozdravili g. bana. Dr. Marušič je pozdravil domači župan in sokolski starosta g. Pehani, mala deklca pa je deklamirala kratko pesem-prigodnico »Pozdrav banu«, ki jo je zložila učiteljica g. Ruža Petelinova. Gospod ban se je za pozdrave zahvalil s toplimi besedami priznanja, nato pa je množica krenila v dolgem sprevodu na slavnostni prostor. Tam je g. bana znova pozdravil starosta Pehani kot kuma, g. ban pa je v svoji zahvali naglašal vso lepoto sokolskega dela, ki ne pri- naša časti in slave, ampak samo zavest in ponos, da je človek na pravi poti. Nadalje je na-

glasil svoje veselje, da sokolska ideja najlepše napreduje, odkar je bilo sokolsko delo pozakonjeno in da je to delo danes temelj vsega našega nacionalnega življenja. Potrebno je, da smo vsi od prvega do zadnjega resni Sokoli, da vstane nov rod, ki se bo spominjal naše trpke preteklosti in suženjstva, v katero se nikdar več ne bo povrnil. Nov rod, ki naj bo ponosen, da je jugoslovanski in da je izbran narod med narodi. Od Jadranskega morja do Egejskega, naj bo prežet z sokolsko idejo in naj zvesto sledi sokolskemu delu pod okriljem sokolskih praporov.

Z željo, da bi bil ta prapor močan opomin na prisego, ki jo polagamo, ga je ban g. dr. Marušič razvil in izročil praporščaku sok. društva, ki naj ga čistega in neomadeževanega ohrani bodočim rodovom. Ponosen na novi društveni prapor se je praporščak zahvalil kumu z besedami: »Obljubljam, da ga bom nosil v čast domovine, naroda, kralja in tebe!«

Slavnost se je končala s strumnim nastopom vseh sokolskih čet; domačini pa bomo znali vedno ceniti naš novi sokolski prapor in sokolsko idejo.

Z Golega nad Igom. Pred praznikom Sv. Reš, Telesa so se sredi popoldneva na vzhodni strani začeli znova zbirati temnosivi oblaki, kmalu nato je tudi začelo grmeti. S skrbjo in tesnimi slutnjami smo mi kmetovalci zrlji na vse to, kajti obetalo se nam ni nič dobrega. Te naše zle slutnje so se žal uresničile; okrog pete ure je vse to neurje prihrumelo nad naš kraj. Nastal je pravcati vihar, spremljan s pogubonosnim neurjem. Vode so kar pobesnele drle preko naših skrbno obdelanih njiv in livad... Na njive je nanese polno gramoza in kamenja; a poleg tega je de-roča voda odnesla tudi na mnogih njivah dosti rodovitne zemlje. Na klic obupanih kmetov je dne 2. t. m. prišel osebno pogledat to razdejanje naš gospod poslanec Albin Koman v spremstvu g. cest. načelnika. Našo cesto imamo od tega groznega neurja na mnogih krajih tako razdejano, da je nemogoče po njej vršiti vozovni promet. Prizadeti kmetovalci se s polnim zaupanjem obračamo na našega blagodušnega g. poslanca Komana in sploh na vse merodajne gospode, da nam **takoj priskočijo na pomoč!** V teh zares hudih časih zremo mi ubogi kmetovalci s skrbjo v prihodnost. V kratkem boste zvedeli še več novic iz našega lepega »gorskega kraja«, ki je dobro poznan vsem ljubljanskim izletnikom in lovčcem, ki tako radi prihajajo na naš Kurešček in druge divne razgledne kraje.

Sv. Trojica nad Moravčami. V blag spomin svojih pokojnih starišev, ki počivajo na Trojiškem pokopališču, je gospod senator dr. Valentin Rožič daroval 1000 Din za popravo župnijskega poslopja pri Sv. Trojici nad Moravčami.

TISKOVINE
vseh vrst: trgovske, uradne, reklam-
ne, časopise, knjige, večbar-
vni tisk hitro in poceni!
TISKARNA MERKUR
LJUBLJANA, GREGORČIČEVA št. 23
Tel. 25-52 Telegram: Tiskarna Merkur

Maksimiranje cen cementa

Minister za trgovino Juraj Demetrovič je v soglasju z ministrskim svetom maksimiral cen cementa. Cement se sme prodajati **izključno po ceni**, ki je veljala do 15. novembra 1933. Tej ceni se doda še 7-50 Din, kolikor znaša trošarina za 100 kg. Polovico te trošarine mora plačati podjetje in le polovico sme zaračunati kupec. Podjetja, odnosno prodajalci, ki bi zahtevali višjo ceno, bodo kaznovani z desetkratnim iznosom celotne trošarine.

Novice

★

Modern policijski avtomobil ima sedaj ljubljanska policija. Avtomobil ni nov, pač pa so ga v teku treh let opremili z najmodernejšimi rečmi, ki jih rabijo policijski organi pri svojem delu.

Drzen vlom sredi Ljubljane. Preteklo sredo zvečer so neznani zlikovci vlomili v trgovino z oblekami g. Kunca in odnesli za približno 30 tisoč Din blaga. Izbrali so pa le najboljše blago in najdražje obleke.

Dar Nj. Vel. kraljice. Za nabavo cerkvenih oken v Čapljinu na Hrvaškem je darovala Nj. Vel. kraljica Marija 10.000 Din.

Za novo šolsko zgradbo v Kranju je naklonila tvornica »Jugočeška« občin 100.000 Din, ki se izplačajo takoj, čim bodo z delom začeli.

Velik požar je uničil pretekli teden parno žago g. Jakoba Trobca v Kozarjih pri Ljubljani.

Pes je našel človeško roko. V Frajhamu na Pohorju je prinesel pred kosce, ki so spravljali seno, domači pes iz bližnjega gozda kos človeške dlani s 4 prsti. Prsti so močno žuljavi in zato domnevajo, da je najdena roka del telesa nekega 65letnega drvarja, ki ga pogrešajo že od 15. maja dalje.

Z doma je pobegnila 15letna služkinja Marija Koleča iz Maribora. Dekle je baje nekoliko slaboumno.

S klobasami se je zastrupil v Mariboru 20letni Ivan Klančič. Klobase so bile pokvarjene. V poletnem času je treba biti pri uživanju raznih mesnih izdelkov previden, ker se radi pokvari.

Dva drzna vlom. V Ljubljani so se neznani vlomilci priplazili pretekli teden skozi odprto pritlično okno v stanovanje g. Plečkove, odkoder se odnesli za 14.000 Din vrednosti. — V Ptujju je pa odnesel neki ključavničarski pomočnik krojaču Novaku blaga za 10.000 dinarjev.

Samomor mlade služkinje. V nedeljo je skočila v Ljubljano mlada brezposelna služkinja Ivanka Pernarjeva, pristojna v Dol pri Litiji.

Žeparji v Ljubljani. Vsak velesojm privabi v Ljubljano poleg odličnih tujcev in trgovcev tudi precej temnih elementov, zlasti žeparjev, ki znajo spretno izkoriščati gnečo na velesojmu. Policija jih je že precej zaprla.

Sam se je obtožil. V ponedeljek se je javil na policiji v Ljubljani neki mladenič, ki je prinesel s seboj obtožnico proti samemu sebi. V obtožnici našteva celo vrsto kaznivih dejanj, ki jih pa obljublja popraviti. Ker je pa policija dooznala, da dečko le ni tako nedolžen, ga je izročila sodišču.

Dober plen so odnesli vlomilci, ki so vlomili pretekli teden v Domžalah pri trgovki Stritarjevi. Odnesli so okoli 13.000 dinarjev v gotovini.

Kathreiner Kneippova sladna kava je s svojo kakovostjo in izdatnostjo nenadkriljival Pazite na tovarniški znak!

Zlato uro in verižico je »sunil« v nedeljo zvečer spreten žepar na kolodvoru v Ljubljani upokojenemu šolskemu upravitelju g. Korbarju.

Samomor mladega vojaka. V Škofji Loki si je vzel življenje mladi rekrut, doma iz Gornjega Bitnja.

Obsojeni sleparji. Zagrebško sodišče je obsodilo nekdanje funkcionarje »Edinosti« na večletne zapore. Bivši ravnatelj Fran Kenda je dobil 4 leta, Ignac Krištofič pa 3 leta. Oba sta obsojena tudi na povračilo škode, ki sta jo prizadela 1700 oškodovancem.

Nevhte so divjale tudi v okolici Mostarja, kjer so napravile milijonsko škodo.

S kropom se je polila posestnica Predikatovala iz Župeče vasi v kamniškem srezu. Žena je baje božastna in ravno ko je prišla za lonce s kropom, je dobila napad.

Vlom na Šmarni gori. Na Šmarni gori so neznani dolgoprstniki vlomili v dve cerkveni puščici. Denar so poskušali iz pušče pobrati z zakrivljeno žico.

Za pomožnega nadškofa s pravom nasledstva je imenovan v zagrebški nadškofiji dr. Stepinac. Bodoči zagrebški nadškof je služil za časa svetovne vojne pri vojaki kot častnik v avstrijski armadi, potem je prišel v italijansko ujetništvo, od tam pa je prestopil med dobrovoljce in se boril na solunski fronti. Po vojni se je posvetil duhovniškemu poklicu, je študiral v Rimu in bil tam tudi posvečen v mašnika. Star je 36 let.

Vsled oslabelosti, ali bolje rečeno: zaradi stradanja sta umrla te dni v Zagorju dva upokojena rudarja, Cvetežar Anton in Drnovšek Franc. Sedaj ju je smrt rešila nezasuženega trpljenja...

Pozor pred tatovi na kmetih. Sedaj so kmetje od ranega jutra do poznega večera zaposleni na polju. To stanje pa izrabljajo številni tatovi in odnašajo iz nezavarovanih hiš vse, kar dosežejo. Tako so pred dvema ali tremi tedni okradli nekega posestnika v Št. Lambertu, pretekli torek pa so okradli posestnika Jožeta Pirca na Rovih, kateremu so odnesli 500 Din in srebrno uro.

Zaklade nekdanjih bosanskih kraljev iščejo kmetje v okolici Ključa v Bosni. Tam je bila nekdanj rimski naselbina in pri prekopanju zemlje so večkrat našli tam kakšen star zlatnik. Vsled tega se je med ljudmi razširila vera, da mora biti tam neke skrivne zaklade nekdanjih bosanskih kraljev in tega sedaj iščejo.

Poneverbe pri zagrebški mestni občini. Zagrebški župan dr. Krbek je na zadnji izredni seji občinskega sveta povedal, da je občinski blagajnik Marjanec, ki si je že sam vzel življenje, oškodoval mestno blagajno za 220 tisoč Din, drugi uradnik Šošarić pa za 2 in četrt milijona Din. Šošarić je poneveril tudi za 150.000 Din kolekov. Vse te nerednosti pa so se vršile še pod prejšnjo občinsko upravo.

Ponarejeni kovanci so se pojavili zopet v Mariboru in v Ptujju. V Mariboru so razpečavali 10dinarske kovance, ki so pa prav slabo izdelani, da se jih lahko takoj spozna, v Ptujju pa so našli 20dinarski falsifikat.

Huda toča je napravila izdatno škodo v Savinjski dolini okoli Braslovč. Posebno hudo so prizadeli hmeljski nasadi.

Kilogram črešenj po 50 par prodajajo kmetje v okolici Bjelovara, kjer so letos črešnje sijajno obrodile. V tem kraju bo letos tudi drugega sadja dovolj, če ne bo nesreče.

Velik medved se je pojavil v Karavankah in sicer v skupini Kočne in Košute. Škode, pravijo, še ni napravil posebne, samo nekaj male divjačine je zatrl.

Razno

★

Odkod so doma kobilice

Ta na videz čisto ljubka in zabavna žuželka je doma bržkone na južnem pobočju gorovja Atlas v Afriki, torej v neposredni bližini razsežne puščave Sahare. Za svoj mladi zarod skrbi z občudovanja vredno previdnostjo. Jajčeca namreč polaga 10 cm globoko v zemljo, da jim tako zavaruje čim bolj enakomerno toploto in jih obvaruje prepaha.

Ker je pokrajina tamkaj nerodovitna, mlade kobilice ne morejo dolgo vztrajati doma. Ker še nimajo kril, ne morejo frčati, pač pa gomaze po zemlji in požro vse, kar dosežejo zelenega: travo, grmovje in sadeže. V šestih mesecih jim zrastejo krila, nakar se dvignejo na pot. Pri tem zopet strmimo nad modrostjo, s kakršno mati narava skrbi za vsa svoja bitja, najsi so

človeku koristna ali škodljiva. Ker so kobilice doma v tako toplem podnebju, so seveda zelo občutljive za mraz. Že pri toploti, ki znaša + 6° C, kobilice otrpnejo, tako jih zazebe. Po vrhah prej imenovanega gorovja pa vlada mraz, ki doseže do - 8° C, dasi torej ne hud mraz, vendar že dovolj oster, da bi lahko kobilice ugonobil. Vzlic temu milijarde teh živali prelete Atlasko gorovje in premagajo smrtonosni mraz. Kako neki? Narava jim je vcepila oster čut za skupnost. Kakor velja povsod v življenju, velja pa tudi pri njih pravilo, da brez žrtve ni zmage. Ko se namreč dvignejo za polet, je že v naprej velikansko število živalic obsojenih na smrt, a prav ta njih žrtev ohrani ostalim življenje. Kobilice lete namreč v natanko določenih smereh v velikanskih rojih. Vsak tak roj, ki obsega po številu na milijone živalic, zavzame za polet obliko ogromne cigare — in prav kakor je v cigari tobak stisnjen, tako se tudi tu v jedru roja živali kolikor mogoče stiskajo druga k drugi in tako ohranijo za svoje življenje potrebno toploto. Obrobno letelih živali pa seveda vedno silne množine poginejo in med poletom cepajo na tla kakor pri nas toča. One iz srede roja pa po končanem poletu začno v novih krajih svoje uničujoče delo.

Da si čitatelji lažje predočijo, v kakšnih neznanskih množinah se kobilice dvignejo na pot, naj omenim, da tvorijo v Maroku (Afrika) spomladi in poleti vprav trgovski sezijski predmet, kakor n. pr. pri nas spomladi in jeseni užitne gobe. Trgovci jih v vrečah razpošiljajo kot piščo za perutnino, zdrobljene pa tvorijo prav izdatno gnojilo. Domačini jih tudi prav radi — jedo. Potrgajo jim glave, krila in noge ter jih nato prажijo ali kuhajo. Porcija praženih kobilic stane v Maroku približno Din 1 — našega denarja.

No, mi jim teh jedi menda ne bomo zavdali, čeprav vemo, da je tudi sv. Janez Krstnik v puščavi jedel kobilice. Kadar pridejo k nam, se jih tudi na našem jugu na vse mogoče načine branijo. Kmetje, ki jih zadene ta »šiba božja«, kličejo tudi vselej oblast na pomoč.

V resnici z njimi tudi ni lahko kar na kratko opraviti. Roj letelih kobilic se pripodi kakor hudourn oblak, ki meri v širino do 50 km, v globino do 10 km. Ako pomislimo, da je posamezna žival dolga le največ 10 cm, debela pa 2½ cm, nam preprosto račun pove, da moramo — ako hočemo napraviti iz njih 50 km dolgo vrsto, postaviti tesno drugo za drugo petstotisoč teh živalic, da dosežemo označeno dolžino. Iz tega je razvidno, da vsak tak kobilični oblak vsebuje milijarde teh požrešnih žuželk. Kamor sedejo, je v nekaj urah vse opustošeno. Pokončujejo jih z ognjem, s strupenimi plini in sploh z najrazličnejšimi sredstvi, vendar je njih življenjska sila tolikšna, da jih ni mogoče zatreti. Kajti iz prvotne domovine se leto za letom dvigajo novi roji in začno razdejanje zopet tam, kjer so prejšnji v boju s človekom poginili.

Čudaki ali bedaki?

Na svetu — tudi pri nas in med nami — živi mnogo ljudi na svoj lasten način. Ne žive tako, kakor drugi ljudje in tudi ne tako, kakor bi to bilo drugim ljudem prav, ampak žive tako, kakor je to njim samim prav. Take ljudi imenujemo drugi, »povprečni« ljudje čudake ali pa bedake; vprašanje pa je, če niso baš ti »čudaki in bedaki« stokrat pametnejši kakor so tisti, ki jih zasmehujejo zaradi njihovih posebnosti. Vsekakor pa so »čudaki« navadno silno močne osebnosti, ki jim niti v sanjah ne prihaja na misel, da bi se pokorili kakšnim splošnim navadam ali raznim modam.

O nekaterih takih čudakih nam pripoveduje pisatelj Kafka v »Prager Tagblatt«-u sledeče zanimivosti:

Angleški lord Eggerston je imel 12 psov. Za te pse je priredil vsak dan zvečer ob šestih obed: Pri mizi je sedel tudi on sam, oblečen v lovski frak in je psom trobil na rog lovske pes-

mi. Psi so bili odeli z modrimi plašči, obuti pa so bili v čevljičke iz rdeče juhte.

Bogati strojar Hirst, tudi Anglež, ni nikdar jezdil na lov na konju, ampak je jezdil bika. Namesto psov je vodil s seboj dresirane prešičke, ki jih je klical po imenu. Želel si je vedno, naj bi šlo za njegovim pogrebom 8 vdov — ta želja se mu je tudi izpolnila.

Polkovnik Katterfield je nosil s seboj vedno ogromen daljnogled. Spremljalo ga je povsod celo krdelo mačk, ki so nosile za njim njegova očala, pipo, tobak, pero itd.

Lord Petersham si je izdeloval sam svojo obleko in čevlje. Od svojega 18. leta naprej pa do svoje smrti je nosil vedno isti cilindar.

Amerikanka Ela Wendel ni trpela v svoji hiši nobene moderne iznajdbe. Svetila si je s petrolejko in je rajši hodila po stopnicah, kakor bi si dala napraviti dvigalo. Za svojega psička je najela zdravnika, ki je prišel vsak dan žival pogledati, če je zdrava; v banki pa je naložila za psa 80.000 dolarjev, da psiček ne bi stradal, če bi ona umrla.

Nekaj nasvetov za kopalce

Topli dnevi vabijo človeka v vodo, zlasti mladino, ki komaj čaka, da se v vodi ohladi, okrepi in veseli. Kopat pa se dandanes ne hodi samo zato, da se ohladimo, ampak še bolj zaradi okrepitve zdravja in telesa, kajti dandanes vemo, kakšnega pomena so za naše zdravje trije najboljši zdravniki: voda, zrak in solnce.

Kdor pa hoče imeti od kopanja pravo korist, mora vedeti, kje, kdaj in kako se naj kopa, da ne bo trpel škode na svojem zdravju, namestu da bi imel korist.

Prvo pravilo pravi, da je najboljša kopel v tekoči vodi. Doma (v čeburu ali kjerkoli) se človek pač lahko umije, toda to ni prava kopa. Precej boljše so že prhe (»duše«), kjer jih imajo, ker tam voda sproti odteka. Takozvani »bazeni« pa niso posebno priporočljivi, ker tam se koplje navadno mnogo ljudi, vode pa ne morejo menjati tolikokrat, da bi vso v vodo se nabirajočo nesnago sproti odplavljal. Najboljša za kopanje je torej tekoča voda.

Drugo pravilo: Ne kopaj se v premrzli vodi! Ali je voda za tebe premrzla ali pa dovolj topla, tega ti ne pove termometer, temveč lasten občutek. Če se ti zdi voda premrzla, se nikar ne kopaj v njej, ali vsaj ne dolgo! Kakor hitro začutiš, da ti je hladno, pojdi iz vode in se dobro odrgni in obleci in potem telovadi ali pa naglo hodi, da ti postane toplo! Kopaj se torej ob toplih dnevih in v ne premrzli vodi!

V vodi ne ostajaj predolgo! Pretiravanje samo škoduje. Športniki, tudi plavalci silno radi pretiravajo, toda to ni dobro. Vsaka stvar se doseže le s počasno vajo, zlasti pa »rekordic«.

Precej ljudi se hodi kopat že zjutraj na tešče. Tudi to ni zdravo. Kdor pa ne more prestatati že dopoldne brez vode — če ima čas —,

naj najprej mirno zajtrkuje, potem pa naj počaka kakšno uro, predno gre v vodo.

Tudi večkratno kopanje na dan zlasti spočetka ni posebno priporočljivo. Nima samo noč svoje moči, ampak tudi voda jo ima. Prvih 8 do 14 dni se kopaj le po enkrat na dan.

V vodi ne ostajaj predolgo! Od začetka je dovolj kakih 10 minut. Ko pa prideš iz vode, se ne vlez v mokro na solnce, ampak se otri in potem leži na solnce.

Po kopanju v vodi se ljudje radi solnčijo, zlasti dandanes, ko je temna, rjava polt poleti »moderna«. Tudi pri solnčenju ljudje silno pretiravajo, ker kar ne morejo pričakati, da počrne kakor zamorci. Kakor pa je solnce dober zdravnik, tako je tudi nevarno! Zato se solni prvi dneji — ne moker, ampak suh! — le po kakih 10 minut, in šele kasneje lahko dodaš od dne do dne po nekaj minut več.

Vedno pa imej pred očmi glavno zapoved za pametne sportnike: Ne pretiravaj!

Strašna suša v Ameriki

V severni in v južni Ameriki že nad mesec dni ni deževalo, tako da je zemlja ponekod že vsa razpokana. Rastline se ne morejo več razvijati, na tisoče glav živine pa je vsled nezadostne paše poginilo.

Najhujše pa je prizadet pridelek žita. V Kanadi je suša uničila do 70 odstotkov posevkov; tako da je vprašanje, če bodo mogli iz Kanade sploh kaj žita izvažati. Tudi v Zedinjenih državah stanje posevkov ni dosti boljše in vlada bo morala dati farmerjem več milijonov dolarjev za prvo pomoč.

Tako se kolo sreče obrača. Lani so v Ameriki žito sežigali, samo da so »cene držali«, namesto da bi ga bili razdelili med lačne brezposelnike, ki bi bili odvisno žito gotovo še bolj temeljito uničili kakor ga je ogenj — letos ga pa morebiti še za domačo porabo ne bo...

Po dolgem premišljevanju, vsled slabega vremena, se je le odločil naš dični Martinek, da gre v nedeljo na tekmo koscev.

Zopet milijarde za oboroževanje

Z ozirom na negotovost v vprašanju razorožitve je francoska vlada te dni sklenila nove kredite za oboroževanje in je odobrila za l. 1934. in 1935. izdati za izpolnitev obmejnih utrd 1 milijardo in 175 milijonov frankov, za dograditev pomorskih utrd in za mornariško letalstvo 825 milijonov frankov, za letalstvo na kopnem pa 980 milijonov frankov.

Tudi v Zedinjenih državah bodo porabili od kredita za obnovo gospodarstva v znesku 1 milijarde in 300 milijonov dolarjev, okoli 400 milijonov za nove vojne ladje.

Svojo državno obrambo pa hoče spopolniti tudi Turčija, ki bo zgradila v prihodnjih letih več vojaško važnih železniških prog.

Po svetu

Davke na plače in mezde bodo znižali v Franciji.

Japonski admiral Togo je umrl pretekli torek v visoki starosti 87 let. Admiral Togo je premagal l. 1904. dne 10. avgusta pred trdnjavo Port Artur veliko rusko brodogradilnico in s tem odločil zmago Japoncev nad Rusi.

Od vročine je umrlo v Zedinjenih državah samo pretekli teden 154 oseb. Žetev bo skrajno slaba in za podporo farmerjev bo treba približno 1 milijardo dolarjev, da ne bodo gospodarske popolnoma uničeni.

Velik požar v skladišču tvornice Bata v Zlinu na Češkoslovaškem je uničil skoro vso zalogo surovin. Škodo cenijo na 10 milijonov čeških kron. Tovarna je seveda zavarovana, toda prešlo bo precej časa, predno bo tvornica mogla obnoviti svojo zalogo.

Nove topove bo dobila belgijska armada. Topovske cevi imajo po 12 centimetrov v premeru in streljajo na 18 kilometrov daleč.

20 kmetov je zasul plaz v vasi Orateni v Rumuniji. Kmetje so na pobočju hriba kopali ilovico; rahla zemlja pa se je sprožila in kmete zasula.

Star ženin in mlada nevesta. V mestu Plzen na Češkem se je te dni poročil upokojeni strojevodja Gregora. Mož je star 84, njegova žena pa 26 let. Ker je že Gregorov sin star oče, je mlada žena postala po ženitvi že — prababica!

Nad 40.000 kitov so ulovili ribiški parniki to leto blizu Nove Zelandije. Strokovnjaki so izračunali, da bodo v 10 letih kiti iz tistih krajev izginili, če bodo z lovom nadaljevali na dosednji način.

Zlato na dnu morja. Italijanski potapljaški parnik »Artiglio« je blizu znanega morskega kopališča Ostende odkril parnik, ki se je potopil za časa svetovne vojne. V potopljenem parniku je zlata za 100 milijonov lir.

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

reg. zadruga z neomejeno zavezo

v Ljubljani, Tyrševa (Dunajska) cesta 18 (v lastni palači)

obrestuje vse hranilne vloge po najugodnejši obrestni meri in brez vsakega odbitka

Tekom 51 letnega poslovanja so hranilne vloge narastle na nad Din 230 milijonov izkazane rezerve znašajo „ „ 10 „

Poleg lastnega premoženja jamči za varnost vlog nad 6.500 zadrugarjev neomejeno z vsem svojim premoženjem, kar predstavlja milijardno jamstvo in popolno varnost vseh vlog

Huda suša v južni Rusiji. Po uradnih ruskih poročilih je huda suša napravila v južni Rusiji veliko škodo. Vsled tega je vlada ceno kruha zvišala in stane sedaj kilogram črnega kruha 30, belega pa 80 kopejk.

500 ribičev se je potopilo na obali polotoka Koreje v vzhodni Aziji. Ribiče je zajel hud vihar, da se niso mogli več rešiti.

Uperne opice. Iz pariške menažerije so te dni pobegnile skoraj vse opice v bližnji gozd, kjer so jih pa kmalu polovili.

Brezobzirna samopridnost prinaša v življenju vse drugačne sadove, kakor splošna nesebičnost.

Radio

od 10. do 17. junija 1934.

Nedelja, dne 10. junija. 8:00: Eošnja v Savinjski dolini (Janko Kač). — 9:30: Versko predavanje (dr. Ciril Potočnik). — 16:00: O mlečnih napojih-pijačah (Pavlica Franjo). — 20:00: Slovenske zdravice poje g. Janko s spremljevanjem harmonike (Otmar Cvirn).

Ponedeljek, dne 11. junija. 18:00: Gospodinjska ura: O perilu (ga. Kraigher). — 19:30: Iz

dna Ljubljane, okolice in dežele (Ciril Kočevar). — 19:30: Zdravniška ura (dr. Bogomir Magajna).

Torek, dne 12. junija. 19:30: Intervju s sodelavci »Ženskega sveta«.

Sreda, dne 13. junija. 18:30: O verstvih (Fr. Tersegav).

Četrtek, dne 14. junija. 18:00: O človeku (dr. Božo Škerlj). — 19:30: Pogovor s poslušalci (prof. Prezelj).

Petek, dne 15. junija. 18:30: Izleti za nedeljo: Vrhnik prečuden kraj (Mr. Ph. Hočevar).

Sobota, dne 16. junija. 18:30: Zabavno predavanje (Valo Bratina). — 19:00: Koroška ura (Puc Vladimir). — 19:30: Zunanji politični pregled (dr. Jug). — 20:00: Vesela ura, izvaja skupina ge. Danilove, vmes harmonika solo, gosp. Kokalj.

Sejmi

10. junija: v Ložu;

13. junija: v Starem trgu, Zdenki vasi, Bruniku, Zireh, Trebnjem, Brežicah, Zalcu, Ločah, Sv. Andražu v Slov. gor., Št. Janžu pri Dravogradu, Kozjem;

15. junija: v Semiču, Kočevju, Jagnjenici, Št. Vidu pri Stični, Planini, Mozirju, Oplotnici, Dravogradu, Kostivnici, Nedeljišču;

16. junija: v Dol. Lendavi, Prosenjakovcih.

Valute

1 ameriški dolar	Din 33-90
1 nemška marka	Din 13-40
1 švicarski frank	Din 11-10
1 angleški funt	Din 174-—
1 francoski frank	Din 2-25
1 češkoslovaška krona	Din 1-42
1 italijanska lira	Din 2-92

Tem kurzom, ki veljajo za čas od 15. maja 1933, se mora do nadaljne odredbe dodati še 28% na ime »primac«.

Avstrijski šiling v privatnem kliringu 9-40 dinarjev.

Vrednostni papirji

2% Vojna škoda	Din 303-304
7% investicijsko posojilo	Din 70-71
7% Drž. hipotek. banka	Din 65-67
6% begluške	Din 53-54
4% agrarne	Din 36-37
7% Blair posojilo	Din 51-52
8% Blair posojilo	Din 55-56
Priviligrane agr. banke	Din 214-215

Ko prečitaš Kmetški list, da ga prečitaš tudi sosedu in mu priporočaš, da si ga naroči. Celoletna naročnina znaša samo 30 dinarjev.

Kreditni zavod za trgovino in industrijo

Ljubljana

Prešernova ulica števil. 50 (v lastnem poslopiju)

Brzjavke: Kredit Ljubljana - Telefon števil.: 37-83, 37-84, 37-85; interurban: 37-81, 37-82

PETERSON INTERNATIONAL BANKING CODE

Obrestovanje vlog, nakup in prodaja vsakovrstnih vrednostnih papirjev, deviz in valuf, borzna naročila, predujmi in krediti vsake vrste, eskompt in inkaso menic ter nakazila v tu- in inozemstvo, safedeposit i. t. d.

Manufakturna veletrgovina Fran Hrehorič

Ljubljana, Dunajska cesta 28

se priporoča cenj. trgovcem pri nakupu blaga
Zmerne cene! Postrežba točna!

EKONOM

I. Z. Z. O. Z.

v Ljubljani

Kolodvorska ulica 7

(v lastni hiši)

Telefon interurban 25-06

Dobavlja vse deželne pridelke, kakor: pšenico, rž, ječmen, oves, koruzo, ajdo itd. Mlevske izdelke: pšenični zdrob, pšenično moko, rženo moko, ajdovo moko, koruzno moko, koruzni zdrob, pšenično in koruzno krmično moko, pšenične otrobe, ješprenj, kašo. Poljske pridelke: krompir, fižol, zelje, sadje, seno in slamo. Stalna zaloga vseh umetnih gnojil (rud. superfosfata, kalijeve soli, Tomasove žlindre, nitrofoskala, apnenega dušika, čilskega solitra itd.), cementa in drugo glavno zastopstvo za Slovenijo opekarne „Illovač“, Karlovač, za vse vrste zidne in strešne opeke.

DENAR naložite najbolje in najvarneje pri domačem zavodu

KMETSKI HRANILNI IN POSOJILNI DOM

reg. zadr. z neomejeno zavezo

v LJUBLJANI, Tavčarjeva (Sodna) ulica št. 1

Telef. št. 28-47. Rač. pošt. hran. št. 14.257. Brzjavi: „Kmetški dom“. Žiro rač.: Narodna banka

VLOGE na knjižice in tekoči račun obrestuje po 4%, brez odpovedi, po 5%, pri tromesečni odpovedi. — JAMSTVO ZA VLOGE presega večkratno vrednost vlog. Strankam nudi brezplačno poštne položnice za nalaganje denarja. Vložne knjižice drugih zavodov sprejema brez prekinjenja obrestovanja. — POSOJILA daje na poroštvo, na vknjižbo in na zastavo premičnin in vrednostnih papirjev in v tekočem računu pod najugodnejšimi pogoji. BLAGAJNIŠKE URE: Ob delavnikih od 8—12¹/₂, in od 3—4¹/₂, še ob sobotah in dnevih pred prazniki od 8—12¹/₂ ure.

Podružnici: KAMNIK — MARIBOR

Stanje vlog: Din 35.000.000.—. Rezerve Din 1.200.000.—.